

Abstrakt:

Gótské kmeny usazené na dolním Dunaji a u severního břehu Černého moře vstoupili v roce 376 na území římské říše. Zde následně došlo k tvrdým bojům a migraci Gótů, kteří prošli skrze Balkán a Itálii a dostali se v roce 413 do Akvitánie, kde se dočasně usadili. Zde se již původně různé gótské skupiny zformovaly do jednoho kmene *gens*, který my dnes nazýváme Vizigóty. Tlak Franků ze severu přiměl Vizigóty na začátku 6. století opustit Akvitánie a přesunout se dále na Pyrenejský poloostrov. Zde si Vizigóti založili vlastní toledské království. Z důvodu, že Vizigóti v okamžicích svého vzniku nepředstavovali homogenní skupinu, ale spíše konglomerát různých barbarských skupin a vojenských jednotek, neměli žádnou tradici ohledně nastolování svých vládců. Z toho důvodu vytvořili mechanismus královské volby *electio*. Prvním zvoleným králem byl v roce 415 Vallia. Během průběhu vizigótských dějin byla řada zvolených králů několikrát narušena pokusy některých králů prosadit dědičnou monarchii. To vedlo v roce 633 k uzákonění královských voleb na 4. toledském koncilu. Další církevní koncily princip volby ještě zdokonalily. Práce se tak bude věnovat vývoji vizigótského nástupnického systému.